

کڅراوی هاو ییانی کتـبـو په یقـلـك ... سه دیق سه عید واندزی

به ئامانجی گه شه دان به بواری خو نـدنه وه به کلتووریکردنی خو نـدنه وه له نـو چین و تو ژه کاند، ههروه ها گرنگیدان به نه ریتی کتـبـو خو نـه وهی کتـبـ، به تایبه تی که کـمـلگای کوردی له ووی هوشیاری کـمـمه یه تیو سیاسی کایه کانی دیکه ی ژیاندا، جیا له هه ر نه ته وه و کـمـلگایه کی تر پـویستی به خو نـدنه وه یه، هه فت سا له مه و به رو له یانزه ی تشرینی دووه مدا، له سه ر دهستی کـمـمه یقـلـك له شنبیرانو نووسه رانو خو نـه ران، جیا له هه ر ر کڅراو کی دیکه له ووی شوناسو میتـدی کارکردن، له قهزای واندز کڅراو کـمـ به ناوی کڅراوی هاو ییانی کتـبـ، دامه زرا.

که سه ره تا ناوی کـمـمه یی دـستانی کتـبـ بوو، ئهم کڅراوه ناحکومییه، ئه گه رچی له شاری واندز دامه زراوه، وهـلـ به فه رمی کڅراو کی تایبه ت به کتـبـو به کلتووریکردنی خو نـدنه وه یه و چا کایه کانی له سه ر ئاستی شاروشار چکه کانی کوردستان به گشتی ئه نجام ده دات. بـیه له ماوه ی ئه و چه ند سا هـدا، ستافی ئه و کڅراوه، خـبه خشانه و لـبراوانه، به رده وام بوونه له ئه نجامدانی چا کایه کانی تایبه ت به ناساندنی کتـبـبو خو نـه وهی کتـبـ. له یقـلـگه ی جـراو جـره وه. یه کـلـك له کاره هه ره گرنگوپـ بایه خه کانی ئه و کڅراوه، که له ووی مه عریفیو شنبیرییه وه، گرنگی خـی هه یه، کردنه وهی چه ندین کتـبخانه ی جـراو جـره، له شو نـه گشتیو تایبه تییه کانو ناوه نده کانی خو نـدن و گوندو دـها ته کانی سنووری یه که ی کارگـی قهزای واندز.

له و سـنگه یه شه وه ژماره یه کـتـبخانه یان له چه ندین قوتابخانه ی سنووری په روه رده ی واندز کردـته وه که ده و هـمه نـدن به چه ندین سه رچاوه ی جـراو جـره وه که ئاسانکاری بـ قوتابیان له نـوه نده کانی خو نـدن ده کات. تا کو به ئاسانترین شـوه ده ستیان به سه رچاوه شنبیریوزانستییه کان بگاتوله کاروانی ژیانانی قوتابییته تی خـیاندا، سوودله و سه رچاوانه ببینن. به تایبه تی کردنه وهی ئه و جـره کتـبخانه، ده بـ وهـک پر ژه یه کی سـتراتیژی و دوورمه ودا له نـوه نده کانی خو نـدن سه یریان بکـرت، که ئامانج تیایدا ئاشناکردنی قوتابـبو خو نـدکارانه به خو نـه وه و کتـبو ده و هـمه نـدکردنی با کگراوه ندی هزریو شنبیری خـیان.

به ومانايه‌ی گرنگی ئه و کتـ بخانانه، ههرته‌ن‌ها په‌یوه‌ست نییه
به‌کاتوساتی کردنه‌وه‌ی کتـ بخانه‌کان و توـ ژـکی دیاریکراو له
قوتا بیان، بهـ کوسه‌رچاوه‌یه‌کی مه‌عریفی دوورمه‌ودایه که نه‌وه له‌دوای
نه‌وه پـیه‌وه ئاشنا ده‌بن‌وسوودی لـده‌بینن. لـره‌وه‌ش ئه‌مه‌هه‌نگاوـکی
سه‌ره‌تاییوگرنگه‌به‌ئامانجی به‌کلتووریکردنی خوـنه‌وه له‌نـو کـمه‌لگه
به‌گشتیو له‌نـو قوتا بی‌خوـندکاران و نـوه‌نده‌کانی خوـندنیـش
به‌تایبه‌تی.

ههر ئه‌مه‌شه‌جیاوازی کاری ئه و کـخراوه، له‌گهـ کـخراوه‌کانی تر. به‌و
مانایه‌ی پرـژه‌ی کـخراوی هاوـیانی کتـب، پرـژه‌یه‌کی ستراتیژییه‌و
بـکاتو زه‌مه‌نـکی دیاریکراونییه. له‌راستیدا کـخراوی هاوـیانی
کتـب، دوورله‌تیشکه‌خستنه‌سه‌رچاوی کامـپراکان و زوومی
کامـپراکان، به‌بـده‌نگیو به‌هوشیاریه‌وه کاری خـیان ده‌که‌ن‌وئه‌وه‌یان
به‌لاوه‌گرنگ نییه، که‌چه‌نـاگه‌یان‌دنه‌کان، بایه‌خ به‌کاره‌کانیان
ده‌ده‌ن. چـونکه ئه‌و هاوـیانی نه‌که‌هه‌موویان که‌سانی
شـنبیروخوـنه‌وارن، ده‌زانن که‌کاری ئه‌وان به‌رده‌م مایـل‌و زوومی
کامـپراکان نییه، وه‌ك ئه‌وه‌ی به‌شـکی زـری کـخراوه‌کان خولیای ئه و
جـره‌کارانه‌ن.

به‌پـچه‌وانه‌وه به‌کـو ئه‌وان هه‌گـری په‌یامـکی شـنبیری و مه‌عریفی
گرنگن که‌خـی له‌به‌کلتووریکردنی خوـنه‌وه‌و ئاشناکردنی تاکه‌کانی
کـمهـ به‌کتـب ده‌بینـته‌وه. بـیه ئه‌وه‌نده‌ی به‌لایانه‌وه‌گرنگه‌کتـب
ببه‌خشنه‌وه، ئه‌وه‌نده‌جـی بایه‌خیان نییه، اگه‌یان‌دن چـن تیشکیان
ده‌خاته‌سه‌ر که‌به‌داخه‌وه، ناوـرتـرده‌بینن له‌ناوه‌کـ.

ئه‌گه‌رچی قه‌یرانی دارایی وه‌ك چـن کاریکردـته‌سه‌رکاری
کـخراوه‌کان و هه‌موو کایه‌کانی دیکه‌ی ژیان، به‌هه‌مان شـوه
کاریگه‌ریه‌تیشی هه‌بـوه، بـسه‌رچاـکـیه‌کانی کاری ئه‌م
کـخراوه، له‌کردنه‌وه‌ی کتـب و کتـبخانه له‌شوـنه‌جیاوازه‌کانی
شارونـوه‌نده‌کانی خوـندن. به‌یام له‌گهـ ئه‌وه‌شدا، کـخراوـکی ئه‌کتیفن
له‌بواری کاری خـیاند او ئیشه‌کانیان مایه‌ی ده‌ستخـشو به‌سه‌ر
کردنه‌وه‌ن. هیوای سه‌رکه‌وتن بـهاوـیانیام له‌ستافی کاری کـخراوه‌که
ده‌خوازم...